

Velké geometrické dobrodružstvo

Daša Greňová

V strede lesklého papierového sveta žili neposedné geometrické telesá, ktoré doteraz netušili, z čoho sa vlastne skladajú. Kocka menom Kocko sa práve nešikovne potkla o ihlan Ihlanček a obaja zostali prekvapene sedieť na rovinatom podklade. Pri náraze niečo hlasne puklo a všetci naokolo spozorneli, čo sa to vlastne stalo.

Kocko si začal zvedavo preerať svoje ploché časti a zistil, že ich má presne šesť. Pozrite sa, zvolal nadšene, som ohraničený rovnými štvorcami a môžem na nich pevne stáť bez toho, aby som sa skotúľal. Ostatné telesá k nemu pribehli a začali prstami ohmatávať jeho hladké, dokonale rovné steny.

Guľka Guľka sa pokúsila postaviť na jednu zo svojich stien, ale okamžite sa so smiechom skotúľala dolu kopcom. S údivom zistila, že nemá žiadne rovné steny, ale iba jeden veľký, zakrivený a nekonečne hladký povrch. Kocko jej závidel, ako rýchlo sa dokáže pohybovať, zatiaľ čo ona obdivovala jeho stabilitu.

Ihlanček sa zrazu poškrabal na samom vrchu svojej hlavy a pichol sa o ostrý bod. Au, to bol ale ostrý vrchol, vyhrkol a začal počítať všetky tie špicaté rohy, kde sa spájali jeho steny. Kocko sa pridalo a s radosťou zistil, že má týchto vtipných vrcholov rovno osem, pričom každý z nich bol rovnako pichľavý.

Valec Valco sa lenivo prevalil na bok a hrdo predviedol svoje dve kruhové podstavy a jednu plášťovú stenu. Ja som dokonalý spojenec oboch svetov, zasmial sa, keď ukázal, že vie pevne stáť ako Kocka a zároveň sa gúľať ako Guľka. Ostatní ho s obdivom sledovali, ako predvádza svoje elegantné oblé tvary.

Zrazu sa medzi nich priplietli dlhé čiary, ktoré spájali jednotlivé steny, a Kocko ich začal počítať. Sú to hrany, zakričal nadšene Ihlanček, keď prstom prechádzal po miestach, kde sa stretávali dve plochy. Kocko narátal dvanásť rovných hrán, zatiaľ čo Valco mal len dve, aj to úplne guľaté.

Všetky telesá sa rozhodli otestovať, koľko miesta vlastne v tomto papierovom svete zaberajú, a tak začali skákať do hlbkej škatule. Zistili, že ich vnútorný priestor sa nazýva objem, a že Kocko do seba zmestí oveľa viac piesku ako štíhly Ihlanček. Guľka sa do škatule len tak-tak vošla, pričom okolo seba nechala kopec voľného miesta.

Aby toho nebolo málo, vytiahli obrovský centimeter a začali si merať celú plochu svojho povrchu. Kocko si poctivo sčítal všetkých šesť štvorcových stien a hrdo vyhlásil svoj celkový výsledok. Ihlanček mal povrch o niečo menší, no jeho ostré steny vyzerali na slnku mimoriadne esteticky a nebezpečne.

Medzi telesami vypukla obrovská matematická oslava, na ktorej všetci tancovali a porovnávali svoje novoobjavené vlastnosti. Guľka sa točila na svojom jedinom povrchu, Kocko bubnoval na svojich šiestich stenách a Ihlanček robil stojky na svojom najostrejšom vrchole. Každý bol hrdý na to, aký jedinečný tvar v prírode predstavuje.

Keď slnko začalo zapadať nad papierovou krajinou, geometrické telesá sa unavené, ale šťastné uložili na odpočinok. Už to neboli len anonymné tvary, ale hrdí majitelia stien, hrán, vrcholov, povrchu a objemu. Spoločne zaspávali s vedomím, že matematika je to najzábavnejšie dobrodružstvo, aké kedy zažili.